

CONSTITUCIONS DE L'ORDE CISTERCENC

Aprovació: 25.12.1981

Aprovació de les modificacions: (adaptació al CIC 16.10.1990) 23.10.2000, 06.09.2005, 23.01.2020, 17.10.2022,
24.01.2023

Primera Part

RAÓ, FINALITAT I MEMBRES DE L'ORDE CISTERCENC

Capítol I

RAÓ I FINALITAT DE L'ORDE CISTERCENC

Art 1

L'Orde Cistercenc, que té el seu origen en l'Arxienobi de Cister, consta de Congregacions monàstiques i de monestirs no pertanyents a cap Congregació, que en ell formen un tot.

Art. 2

La unió de les Congregacions i dels monestirs té per finalitat:

- a) el mutu estímul i encoratjament i prestar-se l'auxili mutu de la caritat, per dur la vida monàstica segons la Regla de sant Benet i les tradicions cistercenques i acomodar-la contínuament a les circumstàncies de la vida;
- b) una representació comuna i més eficaç davant la Santa Seu, les autoritats eclesiàstiques i civils i els altres Ordes.

Art. 3

Els principis evangèlics i teològics de la vida cistercenca, la seva unió amb l'Església i els seus valors fonamentals, a més d'estar descrits en la Regla de sant Benet i les Constitucions de cada una de les Congregacions, s'expliquen en la *Declaració del Capítol general sobre la vida cistercenca actual*.

Art. 4

La denominació del nostre Orde és: Orde Cistercenc.

Art. 5

L'Orde Cistercenc revesteix la figura de persona jurídica col·legial, i per tant és subjecte de drets i deures i pot posseir i vindicar béns propis.

Art. 6

L'Orde Cistercenc es regeix pel Capítol general, pel Sínode de l'Orde i per l'Abat General amb el seu Consell, segons aquestes Constitucions elaborades pel Capítol general de l'Orde i aprovades per la Santa Seu. Les noves Constitucions o els canvis en les Constitucions vigents de les Congregacions de l'Orde i dels monestirs no incorporats a cap Congregació han de ser presentades pel Procurador General a l'aprovació de la Santa Seu, després d'haver demanat a un expert en dret canònic si contenen alguna cosa contrària a aquestes Constitucions de l'Orde.

Capítol II MEMBRES DE L'ORDE

Art. 7

Les Congregacions monàstiques cistercenques són membres immediats de l'Orde, però no cada un dels monestirs, salvat l'art. 8, ni els monjos individualment. Per això, cada monjo pertany a la pròpia Congregació mitjançant el propi monestir, i a l'Orde mitjançant la Congregació.

Art. 8

§ 1. Quan un monestir de l'Orde, d'acord amb el que el dret estableix, és separat de la pròpia Congregació i no és incorporat a una altra Congregació de l'Orde, i també si existeix algun monestir fora de l'Orde que, no obstant això, viu segons les tradicions cistercenques i amb el consentiment del Capítol general és incorporat a l'Orde per la Santa Seu, sense que entri, per raons greus i especials, en cap Congregació de l'Orde, serà membre immediat, posat de moment sota la tutela de l'Abat General.

§ 2. Pel que fa als monestirs no incorporats a cap Congregació, competeixen a l'Abat General les facultats, els drets i els deures que, segons el dret universal i per aquestes Constitucions, es donen als Abats Presidents de les Congregacions monàstiques, a més dels drets que en els Estatuts propis d'aquests monestirs, que han de ser aprovats pel Capítol general o, quan no està reunit, pel Sínode de l'Orde, se li concedeixen en particular.

Art. 9

Els monestirs de monges incorporats per la Santa Seu a alguna Congregació o immediatament a l'Orde, pertanyen de dret a l'Orde i estan sota l'autoritat de l'Orde segons la norma d'aquestes Constitucions.

Art. 10

Els monestirs de monges cistercenques, per als efectes d'aquestes Constitucions, es poden incorporar o agregar, d'acord amb el que el dret estableix, a qualsevol de les Congregacions monàstiques de l'Orde o bé, per raons que ha de jutjar el Capítol general o, quan no està reunit, el Sínode de l'Orde, immediatament a l'Orde.

Art. 11

Les Congregacions de monges que viuen segons les tradicions cistercenques es poden incorporar a alguna Congregació, d'acord amb l'art. 32, k), o bé immediatament a l'Orde, d'acord amb l'art. 54, n) d'aquestes Constitucions, mentre que les Congregacions de germanes o oblates cistercenques es poden agregar a alguna Congregació o a l'Orde.

Art. 12

Cada monestir de monges que demani la incorporació, en tant que sigui possible s'ha d'incorporar a alguna Congregació; però, per raons greus que judicarà el Capítol general o, quan no està reunit, el Sínode de l'Orde, també es pot incorporar immediatament a l'Orde.

Art. 13

Pertany al Capítol general de fixar les condicions segons les quals les Congregacions o monestirs de monges s'han d'incorporar a una Congregació o bé immediatament a l'Orde, o s'hi ha d'agregar una Congregació de germanes o oblates cistercenques.

Art. 14

El que en aquestes Constitucions es diu dels monestirs de monjos, o dels monjos, val també per als monestirs de monges, o per a les monges, llevat que expressament es digui el contrari o sigui evident per la naturalesa de la cosa.

Segona Part

LES CONGREGACIONS CISTERCENQUES

Capítol I

RAÓ I FINALITAT DE LES CONGREGACIONS MONÀSTIQUES CISTERCENQUES

Art. 15

Les Congregacions monàstiques cistercenques són unions de diversos monestirs independents sota el Capítol de la Congregació i sota un mateix Superior, que s'anomena Abat President.

Art. 16

Les Congregacions cistercenques són Congregacions monàstiques d'acord amb la norma del dret. Cada una de les Congregacions es regeix per unes Constitucions elaborades pel Capítol de la Congregació i aprovades per la Santa Seu.

Art. 17

Fundar noves Congregacions monàstiques cistercenques o suprimir les fundades, amb la recomanació prèvia que és de competència exclusiva del Capítol general, només ho pot fer la Seu Apostòlica. Separar monestirs de la seva Congregació i unir-los a una altra, d'acord amb la norma d'aquestes Constitucions, pertany a la mateixa Santa Seu.

Art. 18

A més del fi especial que pugui tenir cada una de les Congregacions de l'Orde, que ha d'estar clarament exposat en les pròpies Constitucions, el fi de les Congregacions cistercenques és promoure que en elles la vida cistercenca floreixi ben esponsorosa, que l'observança regular es guardi millor, que es puguin prestar més promptament els auxilis mutus de la caritat en les necessitats, que se superin amb èxit els obstacles que s'oposen a la vida de la Congregació i dels monestirs, i que sigui més segur i més fàcil portar a terme les tasques que l'Església demana de la Congregació.

Art. 19

Pertany al Capítol general donar normes sobre les condicions requerides per a erigir una nova Congregació de l'Orde, així com determinar la manera de procedir en aquells casos en els quals alguna de les Congregacions existents s'aparta substancialment de les normes prescrites.

Capítol II

LES MENES DE MONESTIRS I L'ESTABILITAT

Art. 20

Els nostres monestirs o bé són independents, tant les abadies com els priorats conventuals, o bé cases dependents d'algun monestir independent o del Capítol de la Congregació.

Art. 21

§ 1. Al Superior d'un monestir independent li competeixen els drets i les obligacions de Superior major, d'acord amb el dret universal i les Constitucions de la pròpia Congregació.

§ 2. L'abadia és regida normalment per un Abat; el priorat conventual, per un Prior Conventual.

§ 3. L'Abat o el Prior Conventual són elegits pel Capítol conventual, llevat que les Constitucions de la Congregació atorguin al Pare Immediat el dret de nomenar el primer Superior major.

§ 4. L'Abat o Prior Administrador, que cal constituir per raons greus, és nomenat per aquell a qui les Constitucions de la Congregació atorguin aquest dret, consultada sempre la comunitat.

§ 5. El priorat simple es regeix segons les normes de les Constitucions de cada una de les Congregacions.

Art. 22

Cada Congregació determinarà les condicions per a fer la fundació d'una casa dependent, observat l'*Estatut de Fundacions i Reduccions* i d'acord amb el que el dret estableix.

Art. 23

§ 1. El Capítol d'una Congregació no pot donar el consentiment per a l'erecció canònica d'un priorat conventual si, a més de les disposicions de l'*Estatut de Fundacions i Reduccions*, no hi ha:

- a) una família monàstica que tingui el nombre suficient de monjos, de manera que siguin, a més del Prior Conventual, almenys vuit monjos professos de vots solemnes, que hagin declarat la seva ferma intenció de pertànyer de manera estable a aquest monestir;
- b) els mitjans amb els quals la nova família pugui subvenir a les necessitats de la vida conventual;
- c) esperança fundada que podrà rebre i formar candidats per consolidar i augmentar la família o que tindrà el nombre suficient de monjos, encara que hagin de procedir d'altres monestirs;
- d) un bon testimoni de la vida fraterna en comunitat (Cf. CIC can. 602) i llocs a propòsit per a practicar la vida regular.

§ 2. D'aquestes condicions només pot dispensar-ne el Capítol general, segons el que estableix l'*Estatut de Fundacions i Reduccions*.

Art. 24

Un priorat conventual no pot ser erigit en abadia pel Capítol d'una Congregació si no hi ha, a més de les condicions requerides per l'art. 23, almenys tretze professos de vots solemnes.

Art. 25

Si en alguna abadia o priorat conventual després minva notablement el nombre de monjos prescrit en l'art. 24 o, respectivament, en l'art. 23, el Capítol de la Congregació pot suspendre alguns drets i privilegis de l'abadia o del priorat conventual, seguint el procediment establert per l'*Estatut de Fundacions i Reduccions*.

Art. 26

Tot el que es diu en aquestes Constitucions referent als Abats, val també per als Priors Conventuals i Priors Administradors, llevat que per la naturalesa de la cosa sigui evident el contrari o es digui d'una manera expressa.

Art. 27

Un monjo pot canviar l'estabilitat d'un monestir independent a un altre amb la llicència dels Abats d'un i altre monestir i amb el consentiment del Capítol del monestir al qual passa i de l'Abat President, sempre que es tracti de passar a un monestir de la mateixa Congregació; però si es tractava de passar a un monestir d'una altra Congregació, es requereix, a més, havent estat advertits per endavant els dos Abats Presidents respectius, el consentiment de l'Abat General.

Art. 28

§ 1. Cal que les condicions jurídiques d'aquell qui és posat al capdavant d'un monestir que no és el de la seva professió, com a Abat o Prior Conventual, estiguin previstes en les Constitucions de cada una de les Congregacions.

§ 2. Les Constitucions de cada una de les Congregacions determinaran els drets dels monjos que temporalment resideixen en un monestir que no és el propi.

Art. 29

Les nostres esglésies s'han de fundar i dedicar en honor de la Verge Maria, reina de cels i terra.

Capítol III

CAPÍTOL DE LA CONGREGACIÓ

Art. 30

El Capítol de la Congregació és la suprema autoritat en la Congregació, i la seva potestat i la seva jurisdicció provenen, fora del que és de dret universal i d'aquestes Constitucions, de les pròpies Constitucions de cada una de les Congregacions.

Art. 31

És de la competència exclusiva del Capítol de les Congregacions:

- a) redactar les Constitucions pròpies de la Congregació, després d'haver escoltat almenys el parer de cada una de les comunitats de la Congregació, però sense que s'hi pugui establir res contra el que prescriuen les Constitucions de l'Orde i la *Declaració del Capítol general sobre la vida cistercenca actual*, i sotmetre-les a l'aprovació de la Santa Seu;
- b) demanar els canvis a fer en les Constitucions de la Congregació aprovades per la Santa Seu, escoltat prèviament el parer de cada una de les comunitats de la Congregació;
- c) publicar el Costumari de la Congregació, com també les Declaracions i altres Instruccions, on es donen normes i preceptes amb els quals els principis de les Constitucions de la Congregació s'apliquen a les circumstàncies especials de temps i de llocs;
- d) donar lleis i prendre decisions sobre les qüestions que afecten tota la Congregació.

Art. 32

També es reserven als Capítols de les Congregacions, llevat que les Constitucions diguin una altra cosa o bé que el Capítol de la Congregació disposi altrament en cada cas:

- a) elegir l'Abat President i el seu Consell;
- b) vigilar com l'Abat President exerceix el càrrec i, si arriba el cas, jutjar-ne;
- c) acceptar la renúncia del càrrec de l'Abat President;
- d) vigilar l'administració econòmica de cada un dels monestirs de la Congregació, i jutjar-ne d'acord amb les Constitucions de la Congregació, salvada l'autonomia econòmica dels monestirs;
- e) prendre decisions en matèria litúrgica que afecti tota la Congregació, d'acord amb el que el dret estableix;
- f) decidir en segona instància les causes tractades davant l'Abat d'un monestir; i en primera instància les causes entre monestirs de la Congregació o Superiors de monestirs de la Congregació, sigui per via judicial o per via administrativa, quedant en peu el dret de recórrer al Capítol general de l'Orde o, quan no està reunit, a l'Abat General amb el seu Consell;
- g) donar llicència per a l'erecció d'un monestir independent, si es donen les condicions prescrites per l'art. 23;
- h) erigir una abadia, si es donen les condicions prescrites per l'art. 24 d'aquestes Constitucions i per les Constitucions de la Congregació;
- i) redactar un Estatut per a un abadia o un priorat conventual, d'acord amb l'art. 25;
- k) donar el consentiment per a incorporar a la Congregació un monestir de monjos o de monges, i també Congregacions de monges; així mateix per agregar-hi una Congregació o Federació de germanes o oblats cistercenques, abans no es demani el decret de la Seu Apostòlica, d'acord amb el que el dret estableix;
- l) donar el consentiment perquè a un monestir de la Congregació li encomanin a perpetuïtat una parròquia, llevat que les Constitucions pròpies de la Congregació diguin una altra cosa, d'acord amb el que el dret estableix;
- m) constituir o canviar dins la Congregació el Pare Immediat d'algun monestir;
- n) determinar què es fa amb els béns d'un monestir de la Congregació del tot extingit o suprimit, observant les lleis de la justícia i la voluntat dels fundadors.

Art. 33

§ 1. Les Constitucions de cada una de les Congregacions han de determinar la freqüència dels Capítols ordinaris de la Congregació, però de manera que almenys s'hagi de celebrar un Capítol de la Congregació cada tres anys; així mateix la manera de procedir si el Capítol de la Congregació, per causa major o per altres causes greus, a judici del Consell de l'Abat President, no es pot celebrar.

§ 2. Per fomentar la unitat i el coneixement mutu dins de l'Orde i entre les Congregacions, les Constitucions de les Congregacions establiran la manera d'invitar l'Abat General als seus propis Capítols.

Art. 34

S'ha de preveure en les Constitucions el sistema adequat perquè, a més dels Superiors majors, al Capítol de la Congregació també hi puguin assistir monjos amb vot deliberatiu, en l'elecció dels quals tots els membres, fora dels novicis, participaran de manera eficaç.

Art. 35

Les actes dels Capítols de la Congregació s'han d'enviar a l'Abat General dintre els tres mesos des de la fi del Capítol, i també els decrets donats d'acord amb la norma de l'art. 32.

Capítol IV

L'ABAT PRESIDENT I EL SEU CONSELL

Art. 36

L'Abat President té els drets i els deures de Moderador suprem d'una Congregació monàstica, salvant el que prescriuen aquestes Constitucions i les Constitucions de la pròpia Congregació.

Art. 37

Incumbeix a l'Abat President vetllar perquè la vida en els monestirs es mantingui i fomenti d'acord amb les Constitucions de la pròpia Congregació.

Art. 38

Correspon a l'Abat President:

- a) convocar el Capítol de la Congregació i presidir-lo;
- b) presidir les eleccions dels Abats i Priors Conventuals de la seva Congregació i confirmar els nouelectes, llevat que les Constitucions de la pròpia Congregació diguin una altra cosa; les eleccions dels Superiors majors, però, han de ser comunicades a l'Abat General com més aviat millor;
- c) fer la visita regular ordinària de tots els monestirs de la Congregació, excepte el propi, segons les normes establertes en les Constitucions de la pròpia Congregació.

Art. 39

L'Abat President, en casos particulars, pot dispensar cada una de les comunitats d'alguna observança de la pròpia Congregació, salvada la potestat del Capítol de la Congregació de revisar i restringir aquestes dispenses.

Art. 40

L'Abat President ha de donar compte de la seva gestió en cada Capítol de la Congregació, així com presentar una relació sobre l'estat de la Congregació.

Art. 41

Pertoca a l'Abat President de preparar la relació sobre l'estat de la seva Congregació per al Capítol general i per al Sínode de l'Orde.

Art. 42

Qualsevol membre de la Congregació té lliure correspondència epistolar amb l'Abat President.

Art. 43

L'Abat President governa ordinàriament la Congregació amb l'ajuda del seu Consell, designat d'acord amb les Constitucions de la respectiva Congregació.

Art. 44

En cas de necessitat greu i urgent, llevat que les Constitucions de la Congregació ho estableixin d'una altra manera, l'Abat President, amb el consentiment dels seus consellers, pot donar un Estatut per a tota la Congregació. Aquest, però, només és vàlid fins al pròxim Capítol de la Congregació, que l'ha d'aprovar o refusar.

Art. 45

Les Constitucions de cada una de les Congregacions han d'establir com es procura el bé de la Congregació quan l'Abat President per qualsevol causa no pot exercir el seu ofici, i també com se substitueix qualsevol conseller impedit o difunt.

Art. 46

Si en alguna Congregació vigeix el dret de paternitat, aquests drets s'exerceixen d'acord amb les Constitucions de la Congregació.

Capítol V

LA VISITA REGULAR EN LA CONGREGACIÓ

Art. 47

El Visitador ordinari dels monestirs de la Congregació és, llevat que ho disposin altrament les Constitucions de la Congregació, l'Abat President, salvat l'art. 84 b)-f) d'aquestes Constitucions.

Art. 48

Les Constitucions de cada una de les Congregacions poden prescriure que la visita del monestir de l'Abat President sigui feta per almenys dos Visitadors pertanyents a la Congregació i designats pel Capítol de la Congregació, salvat el dret de l'Abat General segons la norma de l'art. 84, a) d'aquestes Constitucions.

Art. 49

Pertoca al Visitador o als Visitadors indagar sobre l'estat general del monestir, tant referent a les coses espirituals com temporals, d'acord amb les normes del dret universal i particular; els pot acompanyar, si convé, un tècnic en qüestions econòmiques. Tot allò que creguin que s'ha d'esmenar, acomodar o renovar, que procurin discretament millorar-ho. Per això cal disposar la visita de manera que no disminueixi ni l'autonomia legítima dels monestirs sancionada per les Constitucions ni l'autoritat dels Abats, sinó que sigui corroborada, i que així la visita serveixi de veritat per al creixement dels monestirs.

Art. 50

Sobre el decret del Visitador es pot recórrer al Capítol de la Congregació d'acord amb la norma del dret.

Art. 51

Tots els monestirs han de tenir una visita ordinària cada trienni.

Tercera Part

EL GOVERN DE L'ORDE

Títol I

EL CAPÍTOL GENERAL DE L'ORDE

Capítol I

LA POTESTAT DEL CAPÍTOL GENERAL

Art. 52

El Capítol general, com a òrgan central de deliberació fraterna, legislatiu i judicial, és l'autoritat suprema de l'Orde, però conservant l'autonomia legítima que, segons el dret universal, aquestes Constitucions i les Constitucions aprovades per la Santa Seu de cada una de les Congregacions correspon a cada Congregació i a cada monestir.

Art. 53

L'activitat del Capítol general es concreta en lleis i decrets que obliguen tot l'Orde, mentre no vagin contra el fi especial o les Constitucions d'alguna Congregació, aprovades per la Santa Seu, i amb resolucions, declaracions i propostes. En cas de dubte sobre si alguna cosa va contra el fi especial o les Constitucions d'alguna Congregació, aprovades per la Santa Seu, el Capítol general, després d'escoltar la relació de la part afectada, resol la qüestió.

Art. 54

Està reservat al Capítol general de l'Orde i li correspon en particular:

- a) donar lleis que obliguin tot l'Orde d'acord amb la norma d'aquestes Constitucions;
- b) decretar qualsevol canvi de les Constitucions de l'Orde, el qual, però, no es pot posar en pràctica sense haver obtingut el beneplàcit de la Santa Seu, a qui pertany també la interpretació autèntica de les mateixes Constitucions;
- c) elegir l'Abat General de l'Orde d'acord amb l'art. 65, § 1;
- d) elegir el Procurador General de l'Orde, que també gestiona els afers de cada una de les Congregacions davant la Santa Seu, segons l'art. 65, § 3;
- e) vigilar la gestió de l'Abat General d'acord amb l'art. 81;
- f) acceptar la renúncia del càrrec de l'Abat General o, si calia, destituir-lo del càrrec, d'acord amb el que el dret estableix;
- g) vigilar la gestió del càrrec del Procurador General de l'Orde, i acceptar-li la renúncia del càrrec abans que s'acabi el temps per al qual fou elegit, o, si calia, treure'l del càrrec, d'acord amb el que el dret estableix;
- h) aprovar els Estatuts peculiars de cada un dels monestirs no incorporats a cap Congregació, elaborats pel respectiu Capítol;
- i) imposar tributs a totes les Congregacions i als monestirs no incorporats a cap Congregació per les necessitats del Capítol general i de la Cúria general, d'acord amb la llei de l'equitat, i demanar ajudes caritatives per a altres finalitats;
- k) donar el consentiment per a erigir o agregar a l'Orde una nova Congregació monàstica cistercenca, d'acord amb la norma dels articles 17 i 19 d'aquestes Constitucions;
- l) donar el consentiment per a la unió o la supressió de Congregacions, abans de demanar el decret de la Santa Seu;
- m) donar el consentiment per a incorporar a l'Orde monestirs d'homes o de dones que no s'incorporen a cap Congregació, d'acord amb els articles 8 i 12;
- n) donar el consentiment per a la incorporació o agregació de Congregacions de monges, o per a l'agregació de germanes o oblates cistercenques, d'acord amb els articles 10 i 11;
- o) donar el consentiment per a instituir una nova festa d'algun sant o misteri o per a elevar, reduir de grau o suprimir alguna festa en tot l'Orde, d'acord amb el que el dret estableix, així com aprovar l'estructura dels ritus comuns de l'Orde;
- p) donar el consentiment per a fer contractes, sempre que els tals contractes obliguin tot l'Orde, i donar un Estatut sobre les formalitats requerides per als mateixos contractes quan no està reunit el Capítol general;
- q) determinar què es fa amb els béns d'una Congregació del tot extingida, o amb els béns d'un monestir no incorporat a cap Congregació en cas de supressió, observant les lleis de la justícia i la voluntat dels fundadors, salvat l'art. 74, g);
- r) aprovar els Estatuts del Col·legi Internacional de Sant Bernat de Roma, i, per una causa justa, canviar-los;
- s) aprovar el Reglament del Capítol general i, si arriba el cas, canviar-lo, segons les normes que allí mateix s'estableixen;
- t) elegir cinc pares sinodals i tres més com a substituïts d'aquests, i cinc mares sinodals i tres més com a substituïtes d'aquestes, d'acord amb l'art. 71, § 1; i també tres monjos Superiors majors i tres monges Superiores majors com a membres del Consell de l'Abat General, i els substituïts respectius, d'acord amb l'art. 96 d'aquestes Constitucions; els pares i les mares sinodals així com els membres del Consell de l'Abat General són elegits entre els membres del Capítol general;
- u) constituir Comissions diverses, a mesura que les necessitats ho demanin, i elegir-ne els membres;
- v) pels mèrits insignes contrets amb l'Orde, concedir a algú seient i vot deliberatiu en els Capítols generals;

x) decidir en última instància dins l'Orde les causes que li siguin presentades ja per via judicial o administrativa; resoldre en segona instància les diferències entre monestirs o entre Superiors d'una mateixa Congregació; i en primera instància les diferències entre Congregacions o Superiors de les Congregacions, salvat sempre el dret de recórrer a la Santa Seu. Contra el Capítol d'una Congregació de l'Orde es pot recórrer al Capítol general de l'Orde, i contra aquest a la Santa Seu.

Capítol II

PERSONES QUE TENEN SEIENT I VOT AL CAPÍTOL GENERAL

Art. 55

S'han de convocar al Capítol general de l'Orde, sigui ordinari o extraordinari, i amb vot deliberatiu:

- a) l'Abat General, l'Abat General emèrit, el Procurador General i aquells a qui, a causa dels mèrits insignes contrets amb l'Orde, el Capítol general ha concedit seient i vot en els Capítols generals;
- b) els Abats Presidents en el càrrec de les Congregacions monàstiques de l'Orde;
- c) els Superiors majors que regeixen un monestir independent incorporat a l'Orde que en el dia de la convocatòria al Capítol general tenen tots els requisits per ser autònoms establerts a l'art. 23 i l'art. 24 d'aquestes Constitucions;
- d) si el Capítol general suspèn els drets d'alguna Congregació d'acord amb la norma de l'art. 19, els seus monestirs, pel que fa a aquest article, són considerats com a monestirs no incorporats a cap Congregació.

Art. 56

Si algun dels capitulars que tenen seient i vot deliberatiu al Capítol general no hi pot assistir, llevat de l'Abat General emèrit i d'aquells que hi són convocats a causa dels mèrits insignes contrets amb l'Orde, ha d'enviar al Capítol general un monjo o una monja de vots solemnes com a Delegat seu, amb les lletres de delegació. Aquest Delegat, en el Capítol general, gaudeix del dret de vot deliberatiu.

Art. 57

Si algun dels capitulars, per motius justos, no pot assistir a algunes de les sessions, o ha d'anar-se'n abans de la fi del Capítol general, pot delegar un altre capitular, observant el Reglament del Capítol general, però de manera que cap capitular mai no pot tenir més de dos vots.

Art. 58

Pertany al Capítol general redactar un Estatut referent als experts que hi siguin convocats.

Capítol III

TEMPS I FORMA DEL CAPÍTOL GENERAL

Art. 59

§ 1. El Capítol general ordinari s'ha de celebrar cada cinc anys.

§ 2. A més del Capítol general ordinari, s'ha de convocar, d'acord amb la norma d'aquestes Constitucions, Capítol general extraordinari: quan s'hagi d'elegir Abat General de l'Orde, o sempre que una greu necessitat o utilitat de l'Orde ho demani, a judici de l'Abat General amb el consentiment de la majoria dels pares sinodals, o a judici de les dues terceres parts dels pares sinodals.

§ 3. Des del Capítol general extraordinari comença una nova sèrie de Capítols generals, de manera que el pròxim Capítol general ordinari s'ha de celebrar passats cinc anys a partir del darrer Capítol general extraordinari.

Art. 60

§ 1. El President del Capítol general és l'Abat General o bé, en cas que la seu de l'Abat General estigui legítimament vacant per qualsevol causa, l'Abat President més vell en el càrrec abacial; o el més vell de professió, si els dos més vells haguessin estat elegits Abats al mateix temps.

§ 2. Però si l'Abat General o, en cas d'estar legítimament vacant la seva seu, el qui actua en lloc d'ell, no pot comparèixer el dia establert al Capítol general i presidir-lo, per una raó veritablement greu, presidirà el Capítol un altre Abat delegat per ell o, si no ha delegat ningú, el primer Abat per ordre de precedència.

Art. 61

§ 1. Feta legítimament la convocatòria, el dret d'elegir i de votar el tenen els qui es trobin presents a l'aula del Capítol.

§ 2. Ara bé, si durant les eleccions algun dels electors es troba present a la casa on se celebra el Capítol general, però no pot assistir a l'elecció perquè està malalt, s'ha de recollir el seu vot, d'acord amb la norma establerta en el Reglament del Capítol general.

Art. 62

Encara que algú tingui dret a votar en nom propi per diversos títols, únicament podrà emetre un vot. En cas de delegació, cap pare capitular no pot tenir més de dos vots.

Art. 63

§ 1. El vot és nul si no és lliure, cert, absolut i determinat.

§ 2. Les condicions afegides al vot abans de l'elecció, hom les considerarà inexistents.

Art. 64

§ 1. Perquè una Decisió del Capítol general obligui tot l'Orde, es requereix que la matèria, a judici del Capítol general, afecti tot l'Orde, i que sigui declarada obligatòria per a tot l'Orde, salvat l'art. 53, per les dues terceres parts dels vots.

§ 2. Per decidir sobre altres qüestions en el Capítol general, normalment és suficient i es requereix la majoria de vots dels votants, descomptats els vots nuls; però si els vots estiguessin empatats, el President decidirà la qüestió. Les abstencions es consideren vots nuls.

§ 3. I allò que afecta a tots com a individus, ha de ser aprovat per tothom.

Art. 65

§ 1. Per a l'elecció de l'Abat General es requereixen, en els tres primers escrutinis, els dos terços dels vots. Després d'un tercer escrutini ineficax, se'n fa un quart, en el qual tenen veu passiva, però no activa, els dos candidats que han aconseguit la majoria relativa dels vots en el tercer escrutini. En aquest escrutini és suficient la majoria absoluta dels vots. En cas de paritat de vots en el tercer escrutini, obté la veu passiva per al quart escrutini aquell qui és més antic per la professió, o, en cas de paritat pel que fa a la professió, per l'edat; en el quart escrutini consideraran elegit el qui és més vell per la professió o, respectivament per l'edat.

§ 2. En les eleccions dels moderadors i dels altres oficials del Capítol general, així com dels membres de les Comissions que hagin de ser elegits pel Capítol general, és suficient la majoria relativa dels vots.

§ 3. En les altres eleccions que s'hagin de fer en el Capítol general es requereix la majoria absoluta dels vots, però de manera que en el tercer escrutini tinguin veu passiva, però no activa, només aquells dos candidats que en el segon escrutini hagin obtingut la majoria relativa dels vots.

Art. 66

Els notaris han de redactar fidelment per escrit les actes del Capítol general, tant les de les eleccions com les dels treballs, i ells mateixos i tots els capitulars les han de firmar al peu del Protocol de l'última sessió.

Art. 67

Els decrets i les resolucions del Capítol general es publicaran als *Acta Curiaë Generalis* i es promulgaran convenientment en cada un dels monestirs, sigui en llengua llatina sigui en la traducció.

Art. 68

Les despeses ocasionades pel Capítol general, sigui pel manteniment sigui pel viatge, les paga cada monestir o Congregació, segons les normes establertes per la Congregació respectiva, llevat que per a algun Capítol general es disposés altrament.

Art. 69

Pel que fa al ritu i a la forma de celebració del Capítol general, s'observaran les normes que estableix el Reglament del Capítol general, aprovat pel mateix Capítol general.

Títol II

EL SÍNODE DE L'ORDE

Art. 70

El Sínode de l'Orde és un organisme col·legial que és convocat amb aquesta finalitat: que, intercanviant parers, es discuteixin els assumptes que afecten tot l'Orde i es proposin al Capítol general les decisions a prendre; o bé, si alguns assumptes urgeixen, que es decideixin per endavant, tot esperant la decisió del pròxim Capítol general, d'acord amb aquestes Constitucions. A més, és propi del Sínode urgir, en la mesura que calgui, el compliment de les coses que han estat prescrites per la Santa Seu o bé pel Capítol general de l'Orde; recollir informacions fidedignes sobre l'estat de l'Orde, per poder proveir millor al seu bé; finalment, admetre la relació de l'Abat General sobre l'estat de l'Orde i les dels Abats Presidents sobre l'estat de les seves Congregacions.

Art. 71

§ 1. Formen el Sínode de l'Orde l'Abat General, que convoca els sinodals i presideix les sessions, els Abats Presidents de cada una de les Congregacions de l'Orde, el Procurador General de l'Orde, els membres del Consell de l'Abat General i cinc mares i cinc pares sinodals elegits pel Capítol general d'acord amb l'art. 54, t), els quals romandran en el càrrec fins al pròxim Capítol general, salvat el que s'indica al § 5.

§ 2. Si algun pare sinodal que en virtut del càrrec és membre del Sínode de l'Orde no hi pot assistir, que hi enviï un Delegat; el pare sinodal elegit que es trobi en el mateix cas serà substituït pel primer dels substituïts. El Delegat o el substituït gaudeixen, en el Sínode de l'Orde, del dret de vot deliberatiu.

§ 3. L'Abat General, després d'escoltar el seu Consell, i el Sínode de l'Orde, per majoria absoluta de vots, pot convocar perits al Sínode de l'Orde, perquè amb els seus coneixements contribueixin a resoldre rectament i profitosament les qüestions que s'hi han de tractar.

§ 4. Pertany a l'Abat General de nomenar, a més del secretari del Sínode de l'Orde, constituït d'acord amb l'art. 74, o), notaris i altres oficials, amb el parer del seu Consell, donat almenys per escrit.

§ 5. Si entre dos Capítols generals una mare o un pare sinodal elegits acaba el seu mandat com a Superior major de la seva comunitat, també deixa de ser membre del Sínode, i és substituït per una substituïda o un substituït elegits pel Capítol general.

Art. 72

§ 1. El Sínode de l'Orde ordinari s'ha de celebrar cada dos anys, de manera que entre dos Capítols ordinaris almenys se celebri dues vegades.

§ 2. El Sínode de l'Orde extraordinari s'ha de celebrar sempre que una necessitat urgent i greu ho demani, a judici de l'Abat General amb el consentiment de la majoria dels Abats Presidents, o a judici de les dues terceres parts dels pares sinodals.

Art. 73

Les sessions del Sínode de l'Orde se celebraran segons el Reglament del Sínode de l'Orde que el mateix Sínode de l'Orde hagi aprovat.

Art. 74

Quan no està reunit el Capítol general, pertany especialment al Sínode i només a ell:

a) decidir i resoldre les causes, les qüestions i els casos que el Capítol general ha passat al Sínode de l'Orde;

b) si la cosa és urgent i el retard significués un perill de dany greu, donar un Estatut que obligui tot l'Orde, mentre no vagi contra el fi especial o les Constitucions d'alguna Congregació, el qual, però, només tindrà valor fins al pròxim Capítol general, ordinari o extraordinari, que l'haurà d'aprovar o

rebutjar. El Sínode de l'Orde, però, no pot donar un Estatut que per la seva naturalesa sigui irreformable, salvades, amb tot, les facultats que en aquest article se li donen expressament;

c) donar llicència per a erigir una casa religiosa de l'Orde, per a l'erecció d'un priorat conventual o la restauració d'una abadia, quan es tracti de monestirs que no pertanyen a cap Congregació, d'acord amb el que el dret estableix;

d) donar el consentiment per al trasllat, la unió, o la supressió d'un monestir que no pertany a cap Congregació, d'acord amb el que el dret estableix;

e) incorporar immediatament a l'Orde qualsevol monestir de monges, salvats els articles 12 i 13, però no Federacions o Congregacions;

f) aprovar els Estatuts dels monestirs no incorporats a cap Congregació, redactats d'acord amb l'art. 8, § 2;

g) decidir què es fa amb els béns d'un monestir suprimit no incorporat a cap Congregació, i, si es preveu que la demora podria comportar un gran dany, decidir què es fa amb els béns d'una Congregació de l'Orde suprimida, d'acord amb les lleis de la justícia i la voluntat dels fundadors;

h) destituir el Procurador General de l'Orde dins el temps prefixat per al seu càrrec, d'acord amb el que el dret estableix;

i) elegir Procurador General en lloc del Procurador General difunt o quan el seu càrrec, fora del temps de celebració del Capítol general, estigui vacant, fins al pròxim Capítol general;

k) donar el consentiment per a la convocatòria del Capítol general extraordinari, salvat l'art. 88, § 2 d'aquestes Constitucions;

l) constituir la Comissió preparatòria del Capítol general, si és oportú i el Capítol general precedent no l'hagués ja nomenada; però les Comissions instituïdes pel Capítol general prossegueixen enterament la seva tasca;

m) determinar les matèries que s'han de posar en la convocatòria del Capítol general, salvat el dret que tenen els pares capitulars de proposar altres matèries en el mateix Capítol general, d'acord amb el Reglament del Capítol general;

n) elegir, si no es pogués celebrar el Capítol general, els membres del Consell de l'Abat General, d'acord amb l'art. 96;

o) elegir el secretari del Sínode de l'Orde, que no cal que sigui necessàriament membre del Sínode de l'Orde i que continuarà en el càrrec fins al pròxim Sínode de l'Orde, i el seu substitut.

Art. 75

En els casos que acabem d'enumerar, els pares sinodals tenen vot deliberatiu, que s'ha de demanar i donar estant reunits, a excepció dels casos que han sortit en l'article precedent a les lletres c), k) i m), en els quals és suficient el consentiment dels pares sinodals donat per escrit, si la cosa és urgent i el retard significués un perill de dany greu; en aquest cas el Procurador General i el secretari del Sínode de l'Orde fan d'escrutadors. El resultat de cada una de les votacions fetes així s'ha d'anotar exactament en una llibreta especialment destinada a això, i el firmaran l'Abat General i el secretari del Sínode de l'Orde.

Art. 76

§ 1. Té valor jurídic allò que, descomptats els vots nuls, plau a la majoria absoluta dels votants; si es produeix igualtat de vots, després del tercer escrutini el president de la reunió pot, amb el seu vot, resoldre l'empat.

§ 2. En les eleccions que s'hagi de fer d'acord amb l'art. 74, lletres i) i n), cal que s'observi el que hi ha prescrit a l'art. 65, § 3.

§ 3. En les altres, és suficient la majoria absoluta de vots des del començament o, després de dos escrutinis ineficaços, també la majoria relativa.

Art. 77

Estant legítimament vacant la seu de l'Abat General no se celebra el Sínode de l'Orde, sinó que tan aviat com sigui possible s'ha de celebrar Capítol general per elegir el nou Abat General. El qui actua

en lloc de l'Abat General, amb el consentiment dels pares sinodals demanat per escrit, pot, tanmateix, convocar el Sínode de l'Orde, si la seva celebració es creu necessària per a la deguda preparació del Capítol general.

Art. 78

Les despeses ocasionades pel Sínode de l'Orde, sigui pel manteniment sigui pel viatge, que es paguin d'acord amb el que decideixi el Sínode de l'Orde.

Títol III

L'ABAT GENERAL DE L'ORDE I EL SEU CONSELL

Capítol I

EL CÀRREC DE L'ABAT GENERAL

Art. 79

Quan el Capítol general de l'Orde no està reunit, l'Orde Cistercenc és regit per l'Abat General, que és el seu Moderador suprem d'acord amb aquestes Constitucions, ajudat o pel Sínode de l'Orde o pel seu Consell. El seu títol és: Abat General de l'Orde Cistercenc.

Art. 80

És propi de l'Abat General promoure el bé espiritual i temporal de l'Orde i sobretot resoldre els afers que no poden esperar el pròxim Capítol general, observant en tot les prescripcions d'aquestes Constitucions.

Capítol II

ELS DEURES I DRETS DE L'ABAT GENERAL

Art. 81

La potestat amb què l'Abat General regeix l'Orde, s'ha d'exercir d'acord amb el pensament del Capítol general, que pot aprovar o anul·lar el que faci l'Abat General.

Art. 82

Competeixen a l'Abat General tots els privilegis en altre temps concedits als Abats de Cister i després als Superiors Generals de l'Orde, mentre encara estiguin en ús i no hagin estat revocats.

Art. 83

Concerneixen l'Abat General, a més de les altres facultats que preveuen aquestes Constitucions o que li concedeixen especialment les Constitucions d'alguna Congregació de l'Orde, les següents:

- a) convocar el Capítol general ordinari i l'extraordinari, observant el que cal observar, i presidir-lo;
- b) donar un Estatut en cas de necessitat greu i urgent, amb el consentiment dels pares sinodals, Estatut que haurà de ser examinat posteriorment pel Capítol general, d'acord amb l'art. 74, b);
- c) dispensar, en casos particulars, de les lleis que manen o prohibeixen, però no de les fonamentals que obliguen tot l'Orde;
- d) confirmar les eleccions dels Superiors majors dels monestirs independents que no estiguin incorporats a cap Congregació;
- e) donar el consentiment per al canvi d'estabilitat, d'acord amb l'art. 27;
- f) nomenar els Administradors de les abadies i dels priorats conventuals no incorporats a cap Congregació, quan l'elecció s'ha de diferir per una causa greu;
- g) estendre, amb el consentiment del seu Consell, fins a cinc anys l'indult d'exclaustració dels monjos dels monestirs directament incorporats a l'Orde, després de la concessió del primer any pel Superior major;

- h) confirmar, després d'haver consultat el seu Consell, l'indult de sortida del monestir, concedit a una monja professa de vots temporals d'un monestir directament incorporat a l'Orde;
- i) donar, després d'haver consultat el seu Consell, el decret d'acomiadament d'una monja de vots temporals d'un monestir directament incorporat a l'Orde;
- j) autoritzar l'edició dels llibres litúrgics que s'han d'usar en tot l'Orde;
- k) quan el Capítol general no està reunit, jutjar amb el seu Consell totes les causes en tercera instància, les causes contra els Superiors majors en segona instància i les causes contra els Abats Presidents en primera instància, salvat sempre el dret de recórrer al Capítol general.

Art. 84

Pertoca, a més, a l'Abat General:

- a) fer la visita regular als monestirs dels Abats Presidents, personalment o per mitjà d'algú que ell hagi delegat, cada tres anys, o, si el monestir de l'Abat President també té Visitadors designats pel Capítol de la Congregació respectiva d'acord amb l'art. 48, cada sis anys;
- b) fer la visita, a causa de greus necessitats i circumstàncies difícils a un monestir de qualsevol Congregació, amb el consentiment del seu Consell i havent avisat prèviament l'Abat President de la Congregació, que generalment l'acompanyarà per fer-la junts;
- c) fer la visita a tots els monestirs d'una Congregació per circumstàncies greus, després d'escoltar l'Abat President de la Congregació i amb el consentiment del seu Consell;
- d) fer la visita a un monestir de qualsevol Congregació, si és invitat a fer-la per la majoria dels membres del monestir, després d'escoltar l'Abat President de la Congregació respectiva;
- e) visitar els monestirs on els qui havien de fer la visita ordinària han deixat passar dues vegades el temps establert per les Constitucions sense fer-la;
- f) fer una estada paternal en tots els monestirs de l'Orde, almenys una vegada durant el seu mandat.

Art . 85

L'Abat General té facultat:

- a) d'impartir la benedicció abacial als Abats nouelectes i de delegar aquesta facultat si ho considera necessari. A tal efecte, es farà una consulta entre l'Abat General i l'Abat nouelecte;
- b) de conferir els ministeris de lector i d'acòlit als monjos i a les monges de l'Orde, sempre que estiguin proveïts de les lletres dimissòries del Superior major propi, d'acord amb el que el dret estableix;
- c) d'oïr confessions dels membres de l'Orde, si li ho demanen espontàniament, d'acord amb el que el dret estableix.

Art. 86

L'Abat General no pot disposar dels béns i de les persones d'una comunitat o d'una Congregació de l'Orde.

Art. 87

Qualsevol membre de l'Orde pot mantenir lliurement correspondència epistolar amb l'Abat General.

Capítol III

L'ELECCIÓ DE L'ABAT GENERAL

Art. 88

§ 1. Quan l'Abat General és mort, o està impedit, o el seu càrrec està vacant per qualsevol causa legítima, el primer dels Abats Presidents exercirà immediatament el seu càrrec, però de manera que no podrà establir res de nou ni fer res sense el consentiment, almenys demanat per escrit, del seu Consell.

§ 2. La feina principal d'aquell qui, quan el càrrec d'Abat General està legítimament vacant, el reemplaça, serà la de convocar com més aviat millor, almenys dins els sis mesos des de la vacació de

l'ofici d'Abat General, el Capítol general, on s'elegirà el nou Abat General, segons la norma d'aquestes Constitucions.

Art. 89

Pot ser elegit per al càrrec d'Abat General el qui sigui profés solemne del nostre Orde almenys des de fa set anys, estigui ordenat de sacerdot, hagi complert trenta-cinc anys i no hagi arribat als setanta-cinc anys d'edat.

Art. 90

Hom considera elegit aquell qui, d'acord amb l'art. 65, § 1 d'aquestes Constitucions, obtingui el nombre de vots requerits, o aquell qui, segons les normes del dret eclesiàstic, sigui degudament postulat; queda exclosa l'elecció mitjançant compromís.

Art. 91

§ 1. L'elegit per a Abat General ha de manifestar, almenys dins els tres dies hàbils següents a la comunicació de l'elecció, si l'accepta o si hi renuncia; altrament perd tot dret adquirit per l'elecció.

§ 2. Si accepta l'elecció, obté immediatament ple dret a l'ofici i no necessita cap confirmació; la seva elecció, però, s'ha de notificar al Summe Pontífex.

§ 3. Si l'elegit per a Abat General no fos present al Capítol general, s'ha d'observar el següent:

- a) notificar a l'absent l'elecció tan aviat com sigui possible, d'acord amb el § 1;
- b) si l'elegit accepta l'elecció, s'ha de presentar immediatament al lloc del Capítol general, o, si es troba en un lloc massa lluny, pot delegar algú altre que, d'acord amb l'art. 60, § 2, pugui presidir en nom seu el Capítol general;
- c) mentrestant, els capitulars s'han d'abstenir de fer qualsevol elecció; però, per no perdre temps, poden prosseguir discutint i aprovant les altres qüestions, presidint interinament el Capítol general el primer Abat segons l'art. 60, § 2, si no el presideix el Delegat de què es parla en la lletra b).

Art. 92

Si l'Abat General elegit legítimament en el Capítol general no és Abat, per aquest fet adquireix ple dret a la benedicció abacial; llavors, doncs, ha de rebre la benedicció abacial dins els tres mesos des de l'elecció, de qualsevol Bisbe que ell lliurement elegeixi.

Art. 93

§ 1. L'Abat General és elegit per deu anys, salvat el que s'indica al § 3. Si en complir-se els deu anys de l'elecció no se celebra Capítol general, d'acord amb l'art. 59, § 3, es manté en el càrrec fins al pròxim Capítol general ordinari o extraordinari. L'Abat General sempre és reelegible.

§ 2. Un cop transcorregut el temps establert, l'Abat General, llevat que en algun cas el Capítol general ho disposi altrament, ha de presentar de manera espontània la renúncia del càrrec al Capítol general, el qual, considerades les circumstàncies, proveirà.

§ 3. Si en el moment de l'elecció, l'elegit ja ha complert setanta anys, només pot ser elegit per cinc anys.

Art. 94

L'Abat General resideix habitualment a la ciutat de Roma, a la Casa general de l'Orde. El seu càrrec és incompatible amb el càrrec de Superior major d'un monestir independent. Per tant, sense una dispensa de la Seu Apostòlica, l'Abat General no pot retenir el govern d'un monestir de l'Orde.

Art. 95

L'Abat General que, d'acord amb la norma del dret, cessa degudament en el seu càrrec, té el dret de tornar al monestir de la seva professió o bé d'elegir un altre monestir de l'Orde per viure-hi. Pertoca al Capítol general de procurar-li un digne manteniment.

Capítol IV

EL CONSELL DE L'ABAT GENERAL

Art. 96

§ 1. El Consell de l'Abat General, que és també el Consell de la Casa general, el constitueixen, a més del Procurador General, que és conseller pel seu càrrec, tres monjos Superiors majors i tres monges Superiores majors, elegits pel Capítol general, d'acord amb l'art. 54, t), o pel Sínode de l'Orde, d'acord amb l'art. 74, n), per al temps que va entre dos Capítols generals, salvat el que s'indica al § 3.

§ 2. El Capítol general o, si no es pot convocar el Capítol general, el Sínode de l'Orde elegeix com a membres substituïts dos monjos i dues monges, de manera que, si els membres del Consell es veuen impedits per qualsevol causa per exercir el seu càrrec, puguin ser substituïts.

§ 3. Si entre dos Capítols generals un membre del Consell de l'Abat General acaba el seu mandat com a Superior major de la seva comunitat, també deixa de ser membre del Consell, i és substituït pel primer dels substituïts elegits pel Capítol general.

Art. 97

Per a la validesa dels actes del Consell es requereix que, a més de l'Abat General, hi siguin presents almenys dos consellers, un cop feta com cal la convocatòria de tots els membres, salvat l'art. 96, § 2. Els qui no puguin acudir a la reunió, poden enviar el seu parer per escrit.

Art. 98

§ 1. S'ha de convocar el Consell de l'Abat General, salvat l'art. 100:

a) quan l'Abat General, sigui per dret universal o pel particular, necessita el consentiment o el consell del seu Consell, exceptuats els casos estrictament reservats al Capítol general i al Sínode de l'Orde;

b) cada vegada que l'Abat General, exercint els drets i les facultats d'Abat President o de Pare Immediat envers els monestirs no incorporats a cap Congregació, necessita el consentiment o el consell del seu Consell, d'acord amb la norma del dret universal o bé particular.

§ 2. El Consell de l'Abat General, com a Consell de la Casa general, ha d'escoltar almenys una vegada cada any les relacions del Procurador General, del Rector del Col·legi i de l'Ecònom de la Casa.

Art. 99

§ 1. El vot del Consell de l'Abat General, salvat l'art. 100, és deliberatiu:

a) en decidir les causes que el Sínode de l'Orde ha delegat a aquest Consell;

b) en donar el consentiment per començar un procés davant un tribunal, civil o eclesiàstic, si es tracta de la Cúria general o de monestirs no incorporats a cap Congregació;

c) en donar sentència per a l'acomiadament de religiosos de vots solemnes, sempre que la causa hagi estat portada a l'Abat General, d'acord amb el que el dret estableix;

d) cada vegada que l'Abat General, en nom de tot l'Orde, ha de donar l'opinió a la Santa Seu; però que l'Abat General tingui completa llibertat quan, per ofici, ha d'informar o donar el parer sobre afers presentats a la Santa Seu o que s'hi han de portar;

e) en donar el consentiment per estendre fins a cinc anys l'indult d'exclaustració dels monjos dels monestirs directament incorporats a l'Orde, després de la concessió del primer any pel Superior major;

f) cada vegada que el dret universal o bé particular prescriuen el vot deliberatiu del Consell.

§ 2. En els altres casos el vot és consultiu, salvat el que prescriguin els Estatuts dels monestirs no incorporats a cap Congregació aprovats d'acord amb la norma de l'art. 8, § 2, que també en altres casos poden concedir al Consell de l'Abat General el vot deliberatiu.

Art. 100

L'Abat General pot portar algun dels afers que són propis del seu Consell al Sínode de l'Orde, si per la naturalesa o importància de la qüestió ho creu convenient (Cf. art. 71 § 3).

Títol IV

EL PROCURADOR GENERAL

Art. 101

§ 1. Per als afers que s'han de tramitar a Roma davant la Santa Seu, el Capítol general, d'acord amb l'art. 65, § 3, diputa el Procurador General de l'Orde. Ell també gestiona els assumptes de cada una de les Congregacions davant la Santa Seu.

§ 2. El Procurador General roman en el càrrec fins al següent Capítol general ordinari i sempre pot ser reelegit.

§ 3. El Procurador General és membre pel càrrec del Capítol general, del Sínode de l'Orde i del Consell de l'Abat General.

Art. 102

En les coses a tractar que fan referència a tot l'Orde, no ha de fer res sense el consell i el consentiment de l'Abat General.

Art. 103

Quan s'hagi d'instruir un recurs a la Santa Seu contra l'Abat General, necessita, no estant reunit el Capítol general, el consentiment del Sínode, manifestat, en reunió, per les dues terceres parts dels vots.

Art. 104

§ 1. Per als afers de cada una de les Congregacions que s'hagin de portar a la Santa Seu cal el consentiment de l'Abat President de la Congregació respectiva.

§ 2. Assabentarà l'Abat General de les qüestions més importants de les Congregacions, no solament per informar-lo sinó, segons de què es tracti, per demanar-li consell i ajut, i també per poder satisfer els requisits que demana la Santa Seu.

Art. 105

Amb tot, que el Procurador General sigui ben lliure quan, pel seu càrrec, ha d'informar o donar el parer sobre afers presentats a la Santa Seu o que s'hi han de portar. I es recomana a tothom que, salvada sempre i quedant intacta la facultat de recórrer a la Santa Seu quan convingui, normalment ho facin a través del Procurador General.

Art. 106

No ha de demanar cap facultat a la Santa Seu en favor de qualsevol religió de l'Orde, si la petició no ha estat aprovada pel Superior major del religió que la sol·licita o per l'Abat President de la Congregació.

Art. 107

Vetllarà perquè els decrets emanats de la Santa Seu que facin referència directament o indirectament a l'Orde Cistercenc i no es promulguin als *Acta Apostolicæ Sedis* siguin publicats als *Acta Curiaë Generalis*, i així siguin donats a conèixer als Superiors i als membres de l'Orde.

Art. 108

Si, no estant reunit el Capítol general, queda vacant el càrrec de Procurador General per qualsevol motiu legítim, cal que s'observi el que està prescrit a l'art. 74, i) d'aquestes Constitucions.

Art. 109

El Procurador General resideix a Roma, a la Casa general de l'Orde, i pertoca al Capítol general de procurar-li un digne manteniment.